

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **K. H.**,
bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2021,
č. j. 137076/2020/KUSK/OLPPŘ/ZAV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 14. 4. 2021, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k jeho odvolání změněno rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 8. 2020, č. j. MUBNLSB-OD-84407/2020-RATPE (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne uznal žalobce vinným ze spáchání čtyř přestupků, a to podle § 125c odst. 1 písm. e) a k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů a podle § 34e

odst. 3 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, a to mimo jiné tím, že řídil nákladní motorové vozidlo s návěsem, ač není držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění, nerespektoval dopravní značku B 4 Zákaz vjezdu nákladních vozidel nad 12 tun, při kontrole nepředložil řidičský průkaz ani zelené karty od vozidel, a předložil kotouček od tachografu vypsany na jméno jiného řidiče, který jevil známky opakovaných přepisů. Za spáchání těchto přestupků správní orgán I. stupně žalobci uložil správní trest pokuty ve výši 30 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 16 měsíců od dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že ze skutkové věty výroku vypustil, že žalovaný „*při jízdě nerespektoval dopravní značku B 4 Zákaz vjezdu nákladních vozidel nad 12 t*“, a snížil délku zákazu řízení všech motorových vozidel z šestnácti na dvanáct měsíců.

2. Žalobce uvedl, že žalovaný se naprosto nezabýval skutečností, zda měl žalobce naplnit materiální znaky daného přestupku, který byl žalobci kladen za vinu. Žalovaný konstatoval, že mělo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu ve smyslu toho, že veřejným zájmem je, aby se na pozemních komunikacích pohybovalo co nejmenší množství řidičů, kteří řídí bez příslušné skupiny řidičského oprávnění. Dle žalobce je nutno ovšem rozlišit, zda se jedná o řidiče, který řídí bez příslušné skupiny oprávnění, jejímž držitelem nikdy nebyl a je tedy zjevné, že nikdy nesplnil zákonem stanovené požadavky pro vydání dané skupiny oprávnění (zákonem předepsaná zkouška z odborné způsobilosti, zdravotní způsobilost) či zda již dotýčný byl v minulosti držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Jak vyplývá ze spisového materiálu, žalobce měl v době, kdy došlo ke spáchání přestupku, splněné podmínky pro udělení řidičského oprávnění. Nelze tedy předpokládat zásadní narušení veřejného zájmu, neboť žalobce již v minulosti prokázal, že je osobou způsobilou k držení řidičského oprávnění. Nemohl tedy jakkoli narušit veřejný zájem a svým jednáním ohrožovat účastníky silničního provozu, neboť oplývá značnými zkušenostmi s řízením motorových vozidel. Žalobce tedy naplnil pouze formální znaky přestupkového jednání, kdy v době spáchání přestupku nebyl dle litery zákona držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění.
3. Žalobce rovněž uvedl, že v příkrém rozporu se zásadou oficiality nebylo užito důkazních prostředků naléhavě potřebných ke zjištění skutkového stavu věci. Toto porušení spatřuje obviněný především v nedoplnění dokazování, tak jak bylo z jeho strany v průběhu řízení navrhováno. Co se týká svědeckých výpovědí, správní orgán by k této možnosti měl vždy přistoupit a využít možnosti získat důkaz svědeckou výpovědí, pokud tato možnost je a tuto nadřadit listinným důkazům. S ohledem na zjevnou existenci dvou verzí průběhu téhož jednání, považuje žalobce provedení výslechu svědků za klíčové pro jednoznačné zajištění skutkového stavu věci. Výpověď zasahujících policistů nelze v žádném případě předjímat, a tedy se jednoznačně jedná o svědky, kteří mohou svědčit i ve prospěch obviněného a nelze *a priori* předpokládat, že by se jednalo o svědky, kteří by svědčili pouze proti obviněnému
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, žalobce nebyl držitelem potřebného řidičského oprávnění. Ve zbytku odkázal na napadené rozhodnutí.

II. Obsah správního spisu

5. Policie ČR DI Praha venkov - východ (dále jen „policie“), dne 14. 1. 2020 ve 14:20 hodin na pozemní komunikaci silnice č. II/101 v obci Zápy ve směru jízdy na obec Mstětice

zastavila před domem čp. X nákladní motorové vozidlo tovární značky Volvo, registrační značky X s návěsem tovární značky Schwarzmuller, registrační značky X, kde při kontrole zjistila, že uvedené vozidlo řídil žalobce. Tato skutečnost je doložena ve spisu na místě policií sepsaným „Oznámením přestupku“, ze kterého je seznatelné, že totožnost obviněného byla policií zjištěna z předloženého občanského průkazu č. X a z důvodu nepředložení řidičského průkazu byla totožnost žalobce potvrzena policií provedenou lustrací v evidenční kartě řidičů, kde zjistila, že žalobce je vlastníkem řidičského průkazu č. EL X pouze pro skupiny B, B1, AM, C, C1. Výše uvedené žalobce v podané žalobě nezpochybňuje. Skupina C řidičského oprávnění opravňuje žalobce pouze řídit nákladní vozidlo, za kterým smí být připojeno přípojné vozidlo o největší povolené hmotnosti nepřesahující 750 kg. Pro řízení uvedené soupravy, tak jak je ve spisu zadokumentováno a doloženo fotodokumentací pořízenou policií na místě kontroly je zapotřebí řidičské oprávnění pro skupinu C+E, kterou prokazatelně žalobce nevlastní.

6. Dne 19. 8. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí popsané v bodu 1 rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání obdobné podané žalobě, o kterém dne 24. 2. 2021 rozhodl žalovaný způsobem uvedeným v bodu 1 rozsudku.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
8. Soud úvodem předesílá, že v projednávané věci není sporu o tom, že formální stránka přestupku byla v projednávané věci naplněna, jelikož žalobce skutečně řídil vozidlo, k jehož řízení neměl potřebné řidičské oprávnění. Žalobce zpochybňuje naplnění materiální stránky přestupku, jelikož měl v době, kdy došlo ke spáchání přestupku, splněné podmínky pro udělení řidičského oprávnění, jehož držitelem v minulosti byl. Soud však konstatuje, že tato otázka není pro posouzení věci podstatná. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu brání v řízení komukoliv, kdo nedisponuje potřebným řidičským oprávněním. Při posuzování, zda došlo ke spáchání přestupku, správní orgány posuzují pouze to, zda je řidič nositelem příslušného řidičského oprávnění, nikoli to, zda splňuje všechny podmínky a předpoklady pro udělení takového oprávnění. Pokud má řidič za to, že podmínky splňuje (a má o dané řidičské oprávnění zájem), může se obrátit na příslušný správní orgán a požádat o vydání příslušného řidičského oprávnění. Do doby jeho vydání se však nic nemění na tom, že daným oprávněním nedisponuje, což je řidič povinen respektovat, tedy zdržet se řízení motorových vozidel, které je podmíněno řidičským oprávněním, kterým nedisponuje. Pokud tak neučiní, tak bezpochyby naplní nejen formální stránku uvedeného přestupku, ale též stránku materiální, jelikož objektem daného přestupku je nejen bezpečnost silničního provozu (což je spíše objekt sekundární), ale především respekt k právnímu řádu – nelze totiž připustit, aby si řidič sám vyhodnocoval, zda je bez ohledu na absenci zákonem požadovaného veřejnoprávního povolení způsobilý dané vozidlo řídit – k tomu

jsou povolány příslušné orgány, na něž se řidič může a má obrátit. K tomu soud dodává, že obdobně např. není přípustné, aby řidič řídil vozidlo přes absenci platného posudku o zdravotní způsobilosti [přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4 zákona o silničním provozu] s argumentací, že je přece zdravý.

9. Soud tak shrnuje, že žalobce svým jednáním naplnil jak formální, tak materiální stránku přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu a jeho námitka tak není důvodná.
10. Žalobce dále namítá, že nebyl proveden výslech zasahujících policistů. Tato námitka není důvodná. Soud konstatuje, že zjištěný stav uvedený v oznámení o přestupku byl dostatečně podložen přiloženou fotodokumentací a žalobce jej v průběhu řízení nijak relevantně nezpochybnil, když pouze obecně uvedl, že vozidlo neřídil, aniž by své tvrzení jakkoli rozvedl či doložil. Za této situace lze konstatovat, že žalobce zjištěný skutkový stav nijak nezpochybnil a další dokazování ve věci (např. výslechem zasahujících policistů) proto nebylo zapotřebí. Námitka není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

11. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. března 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.